

тѣ, и слѣдовахъ вече несъвършенното христіанство на Аріянитѣ.

Около туй време (375 по Р. Х.) едно непознато племе тутакси минува Азовското море: туй бѣше племето на *Уинитѣ*. — Голѣмы вѣтрѣшны боеве бѣхъ изгонили отъ централната равнина на Азія тѣзи татарскы народы, които са улѣтихъ къмъ западъ въ страшны чети. Най-напредъ тѣ срѣщнахъ *Аланытѣ*, които живѣяхъ около Волга и Донъ; поведоха ги съ себе си и нападнахъ върху земитѣ на Готтитѣ. Тѣзи послѣднитѣ са уплашихъ отъ изгледа на дивитѣ онѣзи скотовѣдцы, съ околчаста глава, съ ужьто и плоскато лице, облечени въ вонещи кожи, като са храняли отъ мѣкото на кобили, отъ конско мѣсо, стоплено подъ сѣдлата имъ, — народы, които живѣяхъ, казва Сидоанъ Апеліари, върху гърбоветѣ на дребнитѣ и бързитѣ си конѣе. — *Гепидитѣ* и една часть Остро-Готты са подчинихъ на Уинитѣ; Визи-Готтитѣ са впуснахъ на чети кждѣ Дунава, и искаха ота Валента едно прибѣжище въ Мизія (376). Този Императоръ бѣше пристрастенъ къмъ аріанизма: честитѣ да насели своитѣ предѣли съ единъ юнашкы народъ отъ аріанската секта, той позволява да минатъ Дунава. Визиготтитѣ влазятъ въ Имперіята и не излазятъ вече оттамъ.

Една часть Остро-готты са показа малко понасетнѣ и искаше сѣщата милость; но понеже зехъ да са боѣтъ отъ тѣзи страшны гости, отричатъ имъ. Тогазъ тѣ минаватъ на-силъ, ставатъ едно съ Визи Готтитѣ, които Ирѣтъ бѣше огорчилъ; тѣй и двата народа біахъ насѣдѣ Римляны-